

РЕШЕНИЕ

№ 7955

гр. София, 26.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12032** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 33к от Закона за чужденците в Република Б..

С жалба, вх. № 28543/17.11.2025 г. адвокат - пълномощник на М. К.–гражданин на У. е оспорил от негово име постановен от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР ОТКАЗ, рег. № 5364р-24474/28.10.2025 г., за издаване разрешение за продължително пребиваване в РБ, на основание чл. 33к от Закона за чужденците в РБ, по Заявление, рег. № П-6669/09.05.2025 г.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от адвоката, който: поддържа жалбата, съдържаща подробни и конкретни доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на отказа; не ангажира нови доказателства и не претендира възстановяване на разноски за водене на делото.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдържащите се в делото доказателства, съставляващи административната преписка и тези, представени от страна на жалбоподателя са приети без оспорване от страните. Тези писмени доказателства установяват наличието на следните факти.

Със Заявление, рег. № П-6669/09.05.2025 г. – Приложение № За, към чл. 60, ал. 1 ППЗЧРБ М. К.–гражданин на У. заявил пред компетентния административен орган желание да му бъде предоставено разрешение по чл. 33к ЗЧРБ-за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“. Към заявлението, освен други документи е представен и трудов договор от 14.04.2025 г. (л. 92 от делото), сключен за „работодател“ от М. К., като управител на „Веста глобал“ ООД и от друга страна отново М. К., като служител в същото дружество, за длъжността

„търговски директор“. Именно този трудов договор, както и цитираното в процесния отказ „отрицателно становище“ № СМ-10298/10.06.2025 г., подписано от изпълнителния директор на Агенция по заетостта (л. 20 от делото) са послужили като основание на директора на Дирекция „Миграция“ да откаже издаване на съответното разрешение. Неясно защо ответникът е представил с административната преписка още едно становище от изпълнителния директор на Агенция по заетостта, от 13.10.2025 г. (л. 16), на което обаче не се позовава в Отказ, рег. № 5364р-24474/28.10.2025 г. и по тази причина Съдът не следва да го обсъжда. Признава се, че М. К. е вписан надлежно като управител на „Веста глобал“ ООД, а от служебното извършената справка Съдът установи, че той е и един от собствениците на капитала, на дружеството. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като съобрази доказателствата приема от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество. Жалбата е и основателна, но съображенията за това се различават от изложените в нея. Условието и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република Б. са регламентирани в Закона за чужденците в Република Б.. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза и това изискване е валидно за случая, по отношение на жалбоподателя. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза. Това условие е предпоставено и от други, специални изисквания, когато се касае за „пребиваване на граждани на трети страни за целите на висококвалифицираната трудова заетост“, каквото е заглавието на Глава трета „б“ ЗЧРБ (чл.чл.33к-33о). Изискванията на чл. 33к следва да бъдат разбирани като специални, но тези, регламентирани с нормите на чл. 24 също са валидни, понеже не противоречат на специалните и ги допълват. В процесния случай (каза се) заявлението от М. К. представлява такова, по смисъла на чл. 33к, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ и така е възприето от административния орган, макар да не е уточнена конкретната хипотеза. Несъмнено и в този случай е необходимо писмено становище от Агенция по заетостта, каквото е получено и обсъдено в процесния отказ. Именно това становище е използвано от директора на Дирекция „Миграция“, който изцяло и безкритично го възприел. Проблемът на отрицателното становище, № СМ-10298/10.06.2025 г. обаче е в това, че изпълнителният директор на Агенция по заетостта недопустимо, без да е компетентен се е произнесъл относно валидността на представения от М. К. трудов договор от 14.04.2025 г., сключен за „работодател“ от самия К., в качеството на управител на „Веста глобал“ ООД от една страна, и от друга страна – от М. К., като служител в същото дружество, за длъжността „търговски директор“. Императивната разпоредба на чл. 74, ал. 3, вр. ал. 1 и ал. 2, изр. първо от Кодекса на труда възлага задължение на „контролен или друг компетентен орган“, който „сметне, че трудовият договор е недействителен на някое от основанията, посочени в ал. 1, незабавно да сезира съда, за да се произнесе по действителността на трудовия договор“. Т. сезиране за случая не се твърди да е направено, както от Дирекция „Миграция“ (компетентен решаващ орган), така и от Агенция по заетостта (съгласувателен административен орган“). Разпоредбата на чл. 74, ал. 5 КТ забранява на страните да се позовават на недействителност на трудовия договор или на отделни негови клаузи, докато тя не бъде обявена и решението за обявяването ѝ не бъде връчено на страните. Вместо да се съобразят с тези изисквания административните органи са се впуснали в правни разсъждения, с цитиране на чл. 38, ал. 1 от общия Закона за задълженията и договорите, и като краен резултат са се произнесли некомпетентно, че трудовият договор е недействителен. Очевидно е, че след получаване на отрицателното становище, № СМ-10298/10.06.2025 г., от Дирекция „Миграция“ са изискали друго становище (л. 16 от делото), което е с № 10-10-4608#2/13.10.2025 г., но което (каза се) не е взето предвид от директора на Д. „Миграция“. Още в

първото становище обаче (л. 20 от делото) изпълнителният директор на Агенцията по заетостта е обърнал внимание на директора на Д. „Миграция“ върху нормата на чл. 24, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ, представляваща възможност за удовлетворяване заявлението от К.. Следвало е директорът на Д. „Миграция“, по аргумент от чл. 33к, ал. 11, вр. ал. 10 ЗЧРБ и в съответствие с принципа на чл. 35 АПК да уведоми заявителя за тези обстоятелства, и като не го е сторил е допуснал съществено нарушаване на административнопроизводствените правила. След като сам е приел факта на вписано в ТР обстоятелство, а именно, че М. К. е управител на „Веста глобал“ ООД решаващият административен орган е дължал да укаже на заявителя да представи и други доказателства, ако прецени, че такива са необходими.

Дефинираното процесуално нарушение, както и некомпетентното, и недопустимо произнасяне по същество, досежно валидността на представения от заявителя трудов договор, както и позоваването на недействителност обуславят извод за незаконосъобразност на оспорения отказ, съответно за отмяната му. На основание чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК след отмяната административната преписка следва да бъде изпратена на директора на Дирекция „Миграция“ за ново произнасяне по Заявление, рег. № П-6669/09.05.2025 г., след съобразяване с дадените настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на Закона.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата, вх. № 28543/17.11.2025 г. от името на М. К.–гражданин на У. постановления от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР ОТКАЗ, рег. № 5364р-24474/28.10.2025 г., за издаване разрешение за продължително пребиваване в РБ, на основание чл. 33к от Закона за чужденците в РБ, по Заявление, рег. № П-6669/09.05.2025 г.

ИЗПРАЩА преписката на същия административен орган за ново произнасяне по заявлението, след изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на Закона

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: